

[Glensgård.]

sant udtalelse at høre netop fra kristeligt folkeparti.

Men jeg skal prøve at se alvorligt på et par af de punkter, som er omtalt i »Et sporskifte«. Nu er et sporskifte jo normalt noget, der samler skidt, og som trænger til smørelse, og jeg skal gerne være med til at rense op i dette sporskifte og også gerne være med til at smøre, hvis der skulle være ting, som kunne bruges.

Kristeligt folkeparti har med denne plan forsøgt at give partiets stilling til en afvikling af vores store udenlandske gæld. Men kristeligt folkeparti har samtidig sagt, at det, man egentlig gør, er, at man fralægger sig ansvaret, man lægger det over i et indkomstkontrolråd. Vi skal altså have en overregering siddende uden for dette folketing, vi skal have et indkomstkontrolråd, som skal se på, at lønstigningerne står i forhold til udlandet. For øvrigt: hvilket land mener kristeligt folkeparti vi skal sammenligne os med, skal det være Vestyskland, skal det være England, skal det være Japan? Hvad mener man egentlig, når man skriver, at man skal se på indkomspolitikken i forhold til udlandet?

Kristeligt folkeparti har sat disse 17 punkter op, og jeg skal ikke ved denne lejlighed tage dem alle, det ville alligevel være for stor en ære, men kun tage nogle få af dem.

Man skal oprette et statens forhandlingsbureau. Jeg troede ærlig talt, det var finansministeren, der tog sig af disse ting. Jeg er måske enig med kristeligt folkeparti i, at han ikke gør det godt nok, men derfra og så til at oprette et statens forhandlingsbureau til at forhandle med de offentligt ansatte er langt, og det kan jeg ikke være enig i.

Men en af de værste ting, der står i kristeligt folkepartis plan, er egentlig, at man nu skal kunne få bødestraf for at gå hen og bede om lønforhøjelse; det er dog noget af det groveste, jeg har set endnu. En virksomhed, som vil være i stand til at øge sin produktion og dernæst siger til arbejderne: nu har I været med til at forbedre denne produktion, nu må I få en andel i løn, får søreme bødestraf. Det er dog en nyhed, at man i den grad vil gå ind i virksomhederne og styre; ja, det er næsten værre end det, VS står for, måske med lidt modsatte fortegn. Det er noget af den største styring, jeg har set et ellers ikke-socialistisk parti udtale sig for, men det er måske her, vi ser sporskiftet.

Ser vi kristeligt folkeparti gå i retning af et socialistisk samfund med en overstyring, er det klart, at vi ikke kan hjælpe kristeligt folkeparti med at rense op i sporskiftet.

Men man skal også indføre en streng pris-kontrollov. Man skal sågar se efter, at alle nøgleverer på hjemmemarkedet får godkendt deres prisforhøjelse. Hvad er det for nøgleverer? Er det tandpasta, er det rugbrød, er det tjenesteydelser inden for de liberale erhverv, eller hvad er det for nøgleverer? Vil det sige, at samtlige virksomheder reelt skal til at ansøge, om de kan få lov til at hæve deres priser, fordi de har haft omkostningsforhøjelse? Det er dog noget af en grov overstyring.

Jeg skal også lige her til sidst – fordi også min tid rinder ud – tillade mig at citere punkt 15 fra kristeligt folkeparti:

»Indkomstkontrolrådet fører nøje kontrol med alle virksomheders nettofortjenester ved salg på hjemmemarkedet. Indkomstkontrolrådet kan pålægge prisnedsættelser.«

Er det virkelig tilfældet, at kristeligt folkeparti vil gå så vidt i deres overstyringstendenser, at de vil gå ind på enhver virksomhed i dette land og sige: nu er I nødt til at sætte jeres priser ned? Ja, man kunne komme så langt, at man simpelt hen troede, at kristeligt folkeparti egentlig havde ment deres sporskifte i retning af, at det, man ønskede, var en større arbejdsløshed. Man skal i hvert fald være klar over, at disse 17 punkter ikke – i hvert fald ifølge min formening – er udarbejdet af folk, der har bare det mindste kendskab til dansk erhvervsliv eller danske arbejdsmarkedsforhold i øvrigt.

Lembourn (UP):

Statsministerens tale var efter min bedømmelse en ærlig balance mellem, hvad der er økonomisk ønskeligt og politisk muligt. Der er sikkert mange, der gerne ville have haft en noget strammere økonomisk politik, måske endog statsministeren og regeringen selv, men man må bøje sig for, hvad man kan komme igennem med, og det var, hvad man kunne komme igennem med. Derfor kan jeg ikke stemme for hr. Glistrups dagsordensforslag; det ville være tåbeligt, når det er lykkedes et flertal i folketinget at skabe en økonomisk politik – uanset at den har mangler, er den dog skabt – at hindre dette forsøg, inden det endnu har haft mulighed for at virke.